

**РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАЦИОНАЛЕН ОСИГУРИТЕЛЕН ИНСТИТУТ**

Изх. № 1049-40-10400 #1

Дата 16.11.18

**ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

СТАНОВИЩЕ

по конституционно дело № 13/2018г., присъединено
към конституционно дело № 12/2018 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С оглед на дадената възможност за представяне на писмено становище по делото, моля да съобразите следното:

С § 124, т. 2 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Административнопроцесуалния кодекс се прави допълнение в чл. 119 от Кодекса за социално осигуряване (КСО). Отпада възможността за касационно обжалване на съдебните решения на административните съдилища по актове, постановени по жалби срещу решенията на ръководителите на териториалните поделения на Националния осигурителен институт (НОИ), издадени при обжалване на разпореждания за отказ за изплащане на парични обезщетения по глава четвърта или помощи по КСО.

Отпадането на касационното оспорване на първоинстанционните съдебни решения по спорове за обезщетения при временна неработоспособност и трудоустройване, за обезщетения за майчинство и за обезщетения за безработица засяга правата на лица, по отношение на които е настъпил съответния социален риск, което ги препятства да реализират доходи от трудова дейност. Считаме, че като гарантирани от Конституцията на Република България, правата на тези лица, включително правото на съдебна защита, трябва да бъдат защитени изцяло.

Освен че не осигурява пълноценна съдебна защита на гражданите, едноинстанционното производство лишава и осигурителния орган от възможността за касационно обжалване на съдебни актове по спорове, произтичащи от жалби срещу актовете по чл. 117, ал. 1, т. 2, буква "е" от КСО.

От друга страна лицата с права по краткосрочното обществено осигуряване се поставят в неравнопоставено положение спрямо тези с права на дългосрочни осигурителни плащания (пенсии, добавки и компенсации към тях), тъй като за последните двуинстанционното производство е запазено.

Предвид изложеното, считаме, че необжалваемостта на първоинстанционното решение, въведена с § 124, т. 2 от Закона за изменение и допълнение на Административнопроцесуалния кодекс, е пречка за предприемане на всички необходими мерки за защита на правата и интересите на страните в процеса.

ПОДУПРАВИТЕЛ:

ВЕСЕЛА КАРАИВАНОВА - НАЧЕВА

/при условията на чл. 37, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване/